

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: RA-2T/54/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6823010158
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Uhorskai
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2023:6823010158.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom JUDr. Michalom Uhorskaiom v trestnej veci proti obžalovanému T. T. na hlavnom pojednávaní konanom dňa XX. U. XXXX v Revúcej, takto

rozhodol:

Obžalovaný: T. T.
nar. XX.XX.XXXX v Revúcej, trvale bytom P. XXX

je vinný, že

dňa 16.12.2022 o 23.36 h v obci P. v okrese Revúca pod vplyvom presne nezisteného množstva alkoholu vošiel na neoplotený spoločný dvor rodinných domov so súpisnými číslami XXX a XXX, kde sa na dvore bez vedomia vlastníka zmocnil tam zaparkovaného neuzamknutého osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, evidenčného čísla H., bielej farby, Q.: S., rok výroby 2013 v hodnote XXXX,- €. patriacemu D. Ž., ktoré naštartoval vo vozidle ponechaným kľúčom a toto neoprávnenne použil na jazdu bez vodičského oprávnenia v obci P. a meste U., následne sa s vozidlom v čase o 00.48 h dňa 17.12.2022 vrátil a vozidlo bez poškodenia zaparkoval na mieste, kde sa vozidla predtým zmocnil, čím spôsobil vlastníkovi vozidla D. Ž., A.. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. Č.. XXX, okres Revúca, škodu za spotrebované pohonné hmoty vo výške 20,- €, a to napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa 20.05.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.05.2020, bol odsúdený okrem iného i za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona a za prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 18 mesiacov,

t e d a

- zmocnil sa cudzieho motorového vozidla v úmysle ho prechodne používať a spáchal taký čin, hoci už bol za taký čin odsúdený a vo vzťahu k motorovému vozidlu väčšej hodnoty,

- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

t ý m s p á c h a l

prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona,

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 216 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, n/ Trestného zákona a pri zistení priťažujúcich okolností podľa § 37 h/, m/ Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/, ods. 4 Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd ukladá obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Revúcej podal dňa 17.05.2023 obžalobu pod sp. zn. 2 Pv 306/22/6608-20 na T. T. pre prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona, a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené v podanej obžalobe.

Samosudca vo veci rozhodol trestným rozkazom sp. zn. 2T/54/2023 zo dňa 24.05.2023, voči ktorému podal včasný odpor ustanovený obhajca obžalovaného. Na základe uvedeného nariadil samosudca vo veci hlavné pojednávanie.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 Trestného poriadku vyhlásili, že je vinný zo spáchania skutku, pričom na všetky otázky, ktoré mu súd položil v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku odpovedal zhodne „áno“. Následne súd po návrhu procesných strán podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný, pričom dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutku, sa nevykoná.

Nakoľko sa svedok - poškodený na hlavné pojednávanie neustanovil, prečítal samosudca jeho návrh z výsluchu z prípravného konania, pri ktorom si poškodený neuplatňoval nárok na náhradu škody, nakoľko mu bola škoda uhradená.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal dokazovanie iba ohľadne druhu a výšky trestu, pričom zistil nasledovné skutočnosti:

Zo znaleckého posudku znalkyne P.. N. O. z odvetvia psychiatria súd zistil, že u obžalovaného bola v minulosti, v čase spáchania skutku, ako aj v súčasnosti zistená ľahká duševná zaostalosť a poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním alkoholu. Obvinený netrpí duševnou poruchou v pravom slova zmysle, nemá psychózu. Mentálnou zaostalosťou trpí od ranného detského veku, je to trvalý stav. Obžalovaný bol v dobe spáchania skutku schopný rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania a bol schopný svoje konanie ovládnuť. Jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli ľahko znížené, ale forenzne nepodstatnou mierou. Nekonal pod vplyvom duševnej choroby. Obžalovaný je schopný chápať zmysle trsteného konania a je schopný pochopiť čo nesmie robiť a že pri opakovanom takomto konaní bude potrestaný. Pobyť obžalovaného na slobode nie je z psychiatrického hľadiska nebezpečný pre spoločnosť. Nakoľko ochranná protialkoholická liečba v minulosti nesplnila svoj účel, nenavrchovala uložiť ochranné liečenie.

Z rozsudku Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/52/2020 súd zistil, že obžalovaný bol uznaný vinným za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Trestného zákona, a prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu súd uložil úhrnný trest odňatia

slobody vo výmere 3 mesiace, ktorý mu bol následne premenený na nepodmienečný trest, a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 18 mesiacov.

Z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Tk/1/2021 súd zistil, že bol uznaný vinným za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3, písm. a/ Trestného zákona, formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov v ústave na výkon trestu pre mladistvých.

Obec P. obžalovaného hodnotila tak, že je sluchovo postihnutý, má poruchu reči, aj ľahkú mentálnu retardáciu. Rodičia ako vychovávatelia úplne zlyhali, o syna sa nestarajú. Obžalovaný má viaceré záznamy o priestupku nakoľko ako neploletý požíval na verejnosti alkohol.

Z odpisu z registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný, a to za vyššie uvádzané odsúdenie Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 5Tk/1/2021 a Okresným súdom Revúca sp. zn. 2T/52/2020, kde z výkonu týchto trestov bol podmienne prepustený dňa 28.07.2022 so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky s probačným dohľadom. Okrem uvedeného bol ešte odsúdený Okresným súdom Revúca rozsudkom sp. zn. 2T/122/2021 zo dňa 13.12.2021, za prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, pričom súd schválil dohodu o vine a treste a upustil od uloženia súhrnného trestu.

Z registra priestupkov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 1-krát priestupkovo riešený, a to za znečistenie verejného priestranstva.

Na základe takto vykonaného dokazovania, podľa názoru súdu dostatočnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie, po jeho objektívnom vyhodnotení podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito ako aj v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku, súd dospel k záveru, ktorý je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Súd vzhľadom na vykonané dokazovanie zistil u obžalovaného existenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, a teda skutočnosť, že sa priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, a skutočnosť, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti. Súd zároveň konštatuje aj existenciu dvoch priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, a teda skutočnosť, že spáchal viac trestných činov a bol už v minulosti odsúdený. Súd teda konštatuje u obžalovaného rovnovážny pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, čo malo za následok ukladanie trestu v základne trestnej sadzbe stanovenej zákonom na prísnejší zo spáchaných trestných činov. Nakoľko sa obžalovaný dopustil svojím konaním spáchania dvoch trestných činov, súd pristúpil k uloženiu úhrnného trestu podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, čo v danom prípade predstavuje prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 2 Trestného zákona, za čo trestný zákon stanovuje trest odňatia slobody v rozmedzí 1 až 5 rokov. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný sa opätovne dopustil spáchania totožnej trestnej činnosti, za ktorú už bol v minulosti odsúdený, kedy sa zasa zmocnil cudzieho motorového vozidla a toto šoféroval aj napriek uloženému zákazu činnosti mal zato, že jediný trest ktorý u neho prichádza do úvahy je trest odňatia slobody, aj s poukazom na možnosti prevýchovy obžalovaného. Súd ďalej s poukazom na skutočnosť, že sa dopustil spáchania skutku počas plynutia skúšobnej doby podmienne prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, nemohol obžalovanému trest podmienne odložiť (§ 49 ods. 2 Trestného zákona). Súd po zohľadnení všetkých okolností prípadu a predovšetkým s poukazom na osobu obžalovaného, ktorý trpí ľahkou mentálnou retardáciou, mal zato, že uloženie trestu odňatia slobody na samej spodnej hranici 1 rok by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne (aj vzhľadom na pravdepodobnú premenu zvyšku trestu odňatia slobody v konaní sp. zn. 2T/52/2020). Dôležitou okolnosťou pri ukladaní trestu bolo aj vyhlásenie viny obžalovaného, pretože vždy využitie takéhoto procesného postupu zo strany obžalovaného možno považovať za významnú skutočnosť vyznievajúcu v jeho prospech a v každom prípade je na ňu potrebné prihliadať pri ukladaní druhu a výmere trestu, aj s prihliadnutím na tú skutočnosť, že k spáchaniu celej

trestnej činnosti sa vo všetkých prípadoch priznal už pri prvých výsluchoch. Takýto procesný postup obžalovaného zakladá dôvod aj na mimoriadne zníženie trestu ak súd trest v zákonnej trestnej sadzbe považuje za neprimerane prísny. Na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, preto súd analogicky podľa § 39 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona trest odňatia slobody zo zákonnej výmery trestnej sadzby znížil pod dolnú hranicu podľa § 39 ods. 4 Tr. zákona, postupom ako v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu a uložil mu trest vo výmere 8 mesiacov, ktorý považoval z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie za primeraný a zodpovedajúci zákonu, aj s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný podľa všetkého bude musieť vykonať aj zvyšok nevykonaného trestu v rámci podmieneného prepustenia z výkonu trestu.

Nakoľko bol obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, súd by mal obžalovaného zaradiť do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona). Súd však mal s poukazom na mentálnu kapacitu obžalovaného, ako aj jeho zjavný telesný hendikep, mieru narušenia a závažnosť trestného činu za to, že v ústave na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená, aj s poukazom na skutočnosť, že predtým vykonával trest v ústave pre mladistvých. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, súd podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Nakoľko sa obžalovaný dopustil spáchania trestného činu v súvislosti s vedením motorového vozidla, a to aj napriek predchádzajúcemu uloženému trestu zákazu činnosti, súd mu uložil aj ďalší trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 3 roky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku. Pre osoby, ktoré boli prítomné pri vyhlásení rozsudku plyní lehota od jeho vyhlásenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Pre osoby, ktoré neboli prítomné pri vyhlásení rozsudku, plyní 15 dňová lehota od doručenia rozsudku.